

Základy: 10. Pochybnosti

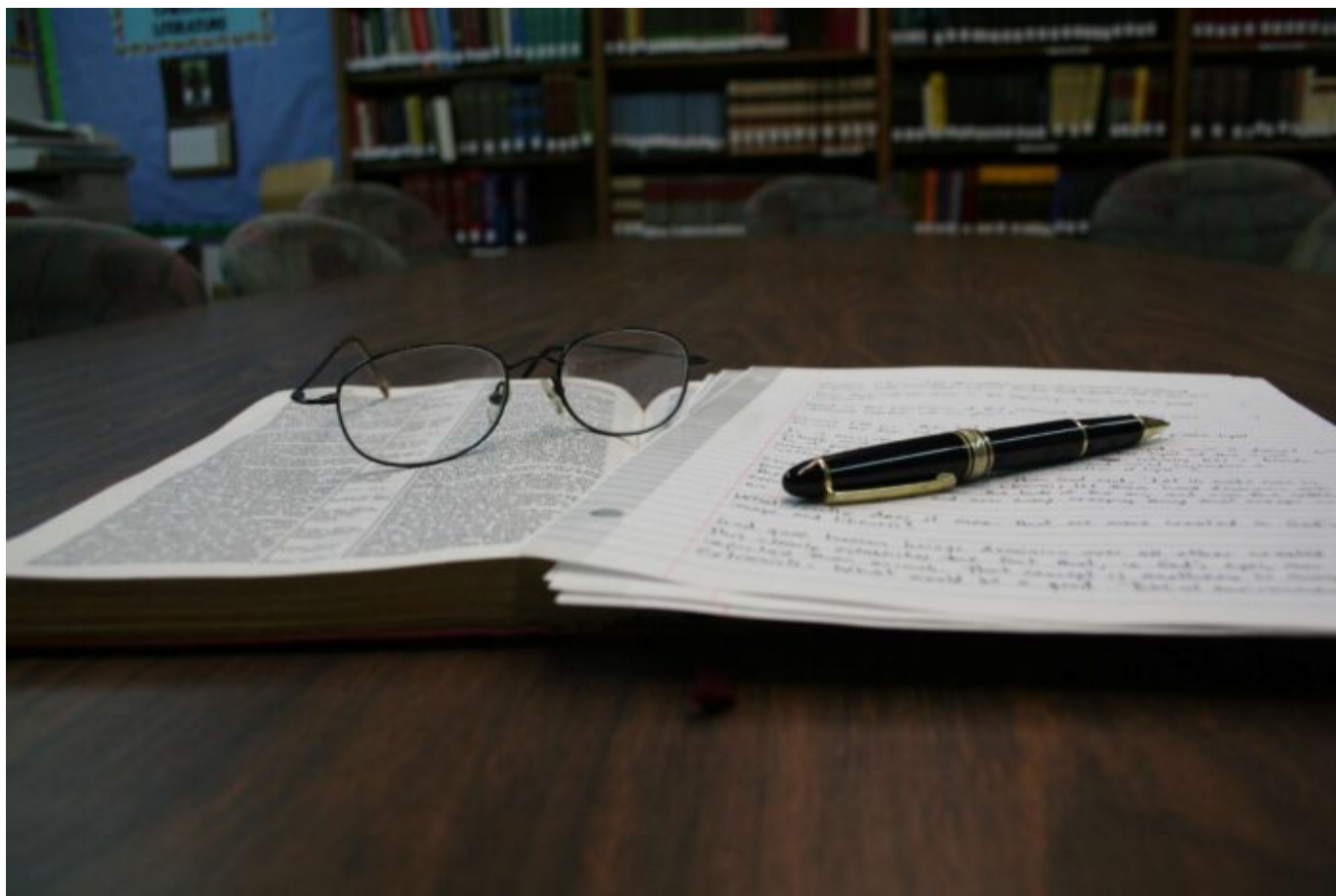

Základy

Křesťanství je největší světové náboženství, a přesto o něm mnoho lidí mnoho neví. Pokud jste jedním z nich, pak je to skvělé místo, kde začít!

Věděli jste například, že křesťanství není o chození do kostela nebo o konání dobrých věcí? Je to o vztahu s Bohem. Tím se liší od ostatních náboženství. Křesťané se nemusí spoléhat na to, že se budou nějak extra snažit, aby byli dobří, ale oslavují skutečnost, že Ježíš dal svůj život místo nás, aby každý mohl mít tento vztah s Bohem jednoduše tím, že mu důvěřuje. Proto se křesťanství nazývá ‚Dobrá zpráva‘.

Sestavili jsme zde několik článků, které vás provedou základy. Pokud ale nevidíte, co hledáte, stačí hledat, nebo ještě lépe, klikněte na náš e-mail sitviry@post.cz a začněte konverzovat se skutečným křesťanem. Rádi zodpovíme jakýkoli dotaz, velký i malý.

Pochybnosti

Pochybnosti jsou v Bibli častým jevem. Pochybnost však není totéž co nevíra.

Pochybnosti jsou v Bibli běžným rysem. Několik klíčových postav křesťanství prožívá pochybnosti o Bohu a jeho zaslíbeních a také o Ježíši Kristu. Patří mezi ně Abraham, Mojžíš a jeden z Ježíšových nejbližších následovníků, Tomáš. Ten je dokonce připomínán jako „pochybující Tomáš“. Mnoho křesťanů někdy zažívá pochybnosti o aspektech své víry.

Pochybnost však není totéž co nevíra. Není opakem víry. Je to jako být rozpolcený – slovo pochybnost pochází z latinského slova „dubitare“ a má kořeny ve slově „dva“. Někdo, kdo má pochybnosti o své víře, ji nezrazuje, ale vyvolává o ní otázky. To může být pozitivní zkušenost.

Křesťanský teolog ze 4. století Augustin řekl, že křesťan „myslí, když věří, a věří, když myslí“. Pro křesťana je důležité, aby se pochybnosti nestaly způsobem života. Místo toho je třeba se jimi zabývat a čelit jim. Pochybnosti by se neměly stát trvalým stavem – měly by pochybovače tlačit k hledání odpovědí.

Pochybnosti se týkají pravdy a důvěry. Lze Bohu důvěřovat? Můžeme věřit Bibli? Jak si můžeme být jisti? Tomáš strávil tři roky na cestě s Ježíšem Kristem, naslouchal jeho učení a viděl jeho zázraky. Ke konci svého života Ježíš svým následovníkům (učedníkům) řekl, že bude popraven, ale vstane z mrtvých. Po svém zmrtvýchvstání se Ježíš zjevil všem svým učedníkům kromě Tomáše, který chyběl. Když později učedníci Tomášovi řekli, že viděli Ježíše, byl skeptický – po tom všem, co prožili, si stále nebyl jistý, zda může Ježíšovi nebo jeho přátelům skutečně věřit.

V biblické knize Jan se dočteme o jeho reakci – nechtěl uvěřit, dokud neuvidí Ježíšovy ruce a bok, které byly zraněny při popravě. Když se pak Ježíš Tomášovi zjevil, nezlobil se a nekritizoval ho za

nedostatek víry. Místo toho řekl: „Polož sem prst, podívej se na mé ruce. Natáhni ruku a vlož ji do mého boku. Přestaň pochybovat a věř. Poté pokračoval povzbuzením pro budoucí křesťany: „Protože jsi mě viděl, uvěřil jsi; blahoslavení ti, kdo neviděli, a přece uvěřili“.

„Protože jsi mě viděl, uvěřil jsi; blahoslavení ti, kdo neviděli, a přece uvěřili“.

Dalším učedníkem, který zažil chvíle pochybností, byl Petr, který se stal jednou z nejvýznamnějších postav křesťanství. Biblická kniha Matouš vypráví, jak Ježíš kráčel po hladině jezera a vyzval Petra, aby vystoupil z lodky a připojil se k němu. Petr se nejprve také procházel po vodě, ale pak dostal strach a začal se potápět. Ježíš ho přistihl se slovy: „Ty malověrný, proč jsi pochyboval?“.

Ve Starém zákoně – v části Bible před narozením Ježíše Krista – se vyskytují případy, kdy velmi významné postavy pochybují o zaslíbeních, která jim Bůh dal. V biblické knize Genesis Abraham a Sára nemohou uvěřit, že budou mít dítě, jak jim Bůh slíbil, protože jsou již starší. Pak se však narodí Izák. Později, v knize Exodus, Mojžíš pochybuje, že je tím pravým mužem, který má vyvést židovský národ z egyptského otroctví. Ale on jím nakonec je – a podaří se mu to. Křesťan, který prožívá pochybnosti, je v dobré společnosti!

Řešení pochybností

Pochybnosti nejsou koncem víry. Křesťané jsou povzbuzováni k tomu, aby prostě věřili – ale ne k tomu, aby věřili jen tak. Zápas s pochybnostmi a jejich řešení posiluje křesťanovu víru. Je to jako zušlechťování kovu vypalováním nečistot. Výsledek posílené a prohloubené víry může prospět ostatním, kteří prožívají pochybnosti. Biblická kniha 1 Petrův list povzbuzuje křesťany, aby „byli vždy připraveni dát odpověď každému, kdo se vás ptá“ (na to, v co věříte). Všimněte si, že autorem je tentýž Petr, kvůli jehož pochybnostem se kdysi potápěl v jezeře vedle Ježíše.

„Věřím, pomoz mi překonat mou nevíru“.

Pochybnosti mohou vzniknout z různých příčin: nepochopení Bible nebo křesťanského učení; zmatek kvůli nesprávnému křesťanskému učení nebo spoléhání se na pocity spíše než na fakta. Křesťané, kteří se potýkají s pochybnostmi, mohou hledat odpovědi v široké škále učebních zdrojů v tištěné i internetové podobě. Mohou se také obrátit na jiné křesťany, kteří jsou ve víře zkušenější. Je důležité, aby křesťan, který prožívá pochybnosti, byl brán vážně a byl pozorně a soucitně vyslechnut, aby bylo možné odhalit příčinu pochybností.

Jeden příběh z biblické knihy Marek výstižně ilustruje, jak lze pochybnosti vnímat jako dvojí smýšlení. Muž se zoufale nemocným synem přichází za Ježíšem a žádá ho, aby chlapce uzdravil... pokud to dokáže. Ježíš mu říká, že „tomu, kdo věří, je možné všechno“. Muž na to odpovídá: „Věřím, pomoz mi překonat mou nevíru“.

PODÍVEJTE SE: Mat Miles mluví o tom, jak se potýká s pocitem Boží nepřítomnosti.

[Christianity United Kingdom](#)

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)